

2025.138

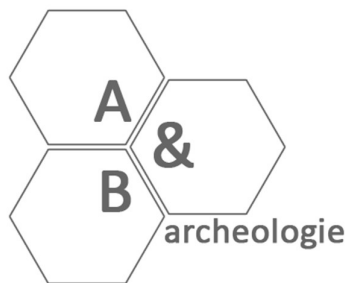
Archeologienota Roeselare Iepersestraat 543

Verslag van Resultaten

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

12-2-2026

Titel: Archeologienota Roeselare Iepersestraat 543

Erkend archeoloog: Maarten Bracke, OE/ERK/Archeoloog/2015/00036

Auteurs: Bert Acke, Maarten Bracke en Paulien Fonteyn

Uittreksels uit CartoWeb.be met toelating van het Nationaal Geografisch Instituut C18084 - www.ngi.be

Projectcode bureauonderzoek: 2025K324

Intern projectnummer: 2025.138

Locatiegegevens: provincie West-Vlaanderen, Roeselare, Iepersestraat 543

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 60557,52 en Y: 180887,46; X: 60673,57 en Y: 180958,55

Oppervlakte plangebied: ca. 3.170m²

Kadastergegevens: Roeselare, afdeling 3, sectie C, perceelsnummers 505G (deel) en 507F (deel) (zie figuur 7)

Topografische kaart: zie figuur 5 en 6

Betrokken actoren: Bert Acke (archeoloog), Maarten Bracke (erkend archeoloog), Paulien Fonteyn (erkend archeoloog)

Wetenschappelijke advisering: /

Plaats en datum: Moerbeke-Waas, 12/02/2026

© Acke & Bracke bv, Dorpvaart 76, 9180 Moerbeke-Waas. De auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de auteurs.

1. INLEIDING	4
1.1. WETTELIJK KADER	4
1.2. ONDERZOEKSOPDRACHT	4
1.2.1. VRAAGSTELLING	4
1.2.2. RANDVOORWAARDEN	4
1.3. WERKWIJZE EN STRATEGIE	5
1.3.1. MOTIVERING ONDERZOEKSSTRATEGIE	5
1.3.2. ORGANISATIE VAN HET VOORONDERZOEK	5
1.3.3. ADVIES SPECIALISTEN	6
1.3.4. WETENSCHAPPELIJKE ADVISERING	6
1.3.5. SELECTIE BRONNEN	6
2. BUREAUONDERZOEK	7
2.1. HUIDIGE TOESTAND	7
2.2. GEPLANDE WERKEN	9
2.3. LANDSCHAPPELIJKE LIGGING	10
2.3.1. TOPOGRAFISCHE SITUERING	10
2.3.2. LANDSCHAPPELIJKE SITUERING	13
2.3.3. BODEMKUNDIGE SITUERING	15
2.3.4. GEOLOGISCHE SITUERING	16
2.4. HISTORISCHE SITUERING	18
2.4.1. ROESELARE	18
2.4.2. PLANGEBIED	19
2.5. ARCHEOLOGISCHE SITUERING	25
3. SYNTHESE	27
3.1. ARCHEOLOGISCH VERWACHTINGSPATROON	27
3.2. AFWEGING VERDER VOORONDERZOEK	28
3.3. VERDER VOORONDERZOEK ZONDER INGREEP IN DE BODEM	29
3.4. VERDER VOORONDERZOEK MET INGREEP IN DE BODEM	30
3.5. BEANTWOORDING ONDERZOEKSVRAGEN	31
4. SAMENVATTING	33
5. BIBLIOGRAFIE	35
6. BIJLAGES	36

1. Inleiding

1.1. Wettelijk kader

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden aan de Iepersestraat 543 te Roeselare (provincie West-Vlaanderen), waarbij de oppervlakte van de betrokken percelen groter is dan 3.000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

1.2. Onderzoeksopdracht

1.2.1. Vraagstelling

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?
- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?
- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?
- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?
- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?
- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

1.2.2. Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

1.3. Werkwijze en strategie

1.3.1. Motivering onderzoeksstrategie

In het bureauonderzoek wordt een zo duidelijk mogelijk beeld gevormd van de huidige archeologische, historische en landschappelijke informatie van het projectgebied en de omgeving eromheen. Deze gegevens worden vergeleken met de geplande werken en de hiermee gepaard gaande verstoringen en vergravingen in de bodem. Het doel is het bepalen of verder archeologisch onderzoek al dan niet aangewezen is.

Informatie over de afbakening van het plangebied en de geplande werkzaamheden werd aangeleverd via de initiatiefnemer door middel van ontwerpplannen en via mondelinge of schriftelijke communicatie. Om een zicht te krijgen op de huidige archeologische kennis van het plangebied en van de directe omgeving werd de Inventaris van het Agentschap Onroerend Erfgoed geraadpleegd.¹ Deze online databank is deels uitsluitend toegankelijk voor geregistreerde gebruikers, hoofdzakelijk archeologen. Aanvullend werden verschillende historische kaarten geraadpleegd via Geopunt², de centrale toegangspoort tot geografische overheidsinformatie, en via Cartesius³, een databank die kaarten bundelt van het Nationaal Geografisch Instituut (NGI), de Koninklijke Bibliotheek, het Rijksarchief, lokale archieven en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Aansluitend hierbij werden ook verschillende luchtfoto's bekeken die genomen zijn sinds de jaren '70 van vorige eeuw. Op het kaartmateriaal en de luchtfoto's werd het plangebied geprojecteerd, om zodoende een duidelijk beeld te krijgen van het landgebruik gedurende de laatste eeuwen. Geopunt leverde ook verschillende kaarten op die betrekking hebben tot de landschappelijke en bodemkundige ligging van het gebied. Een kadasterplan dat beschikbaar is via de GRB-kaart op Geopunt werd vergeleken met wat dat beschikbaar is via de CadGIS Viewer van de Federale Overheid.⁴ Een topografische kaart werd verkregen via het NGI.⁵

Op basis van dit onderzoek en het raadplegen van bovenvermelde bronnen kan een antwoord gegeven worden op de vooropgestelde onderzoeksvragen.

1.3.2. Organisatie van het vooronderzoek

Voor het bureauonderzoek werden de verschillende raadpleegbare bronnen geraadpleegd. Daarnaast werd in detail bekeken wat de huidige toestand van het plangebied is en werden de geplande werken onder de loep genomen. Op basis van al deze gegevens werd ten eerste afgetoetst of verder vooronderzoek noodzakelijk is en ten tweede welke onderzoekstappen er eventueel genomen moeten worden.

---

¹ Agentschap Onroerend Erfgoed 2024, *Inventaris*.

² <http://www.geopunt.be/kaart>

³ <http://www.cartesius.be/CartesiusPortal/>

⁴ <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>

⁵ <http://www.ngi.be/topomapviewer/>

1.3.3. Advies specialisten

Niet van toepassing.

1.3.4. Wetenschappelijke advisering

Niet van toepassing.

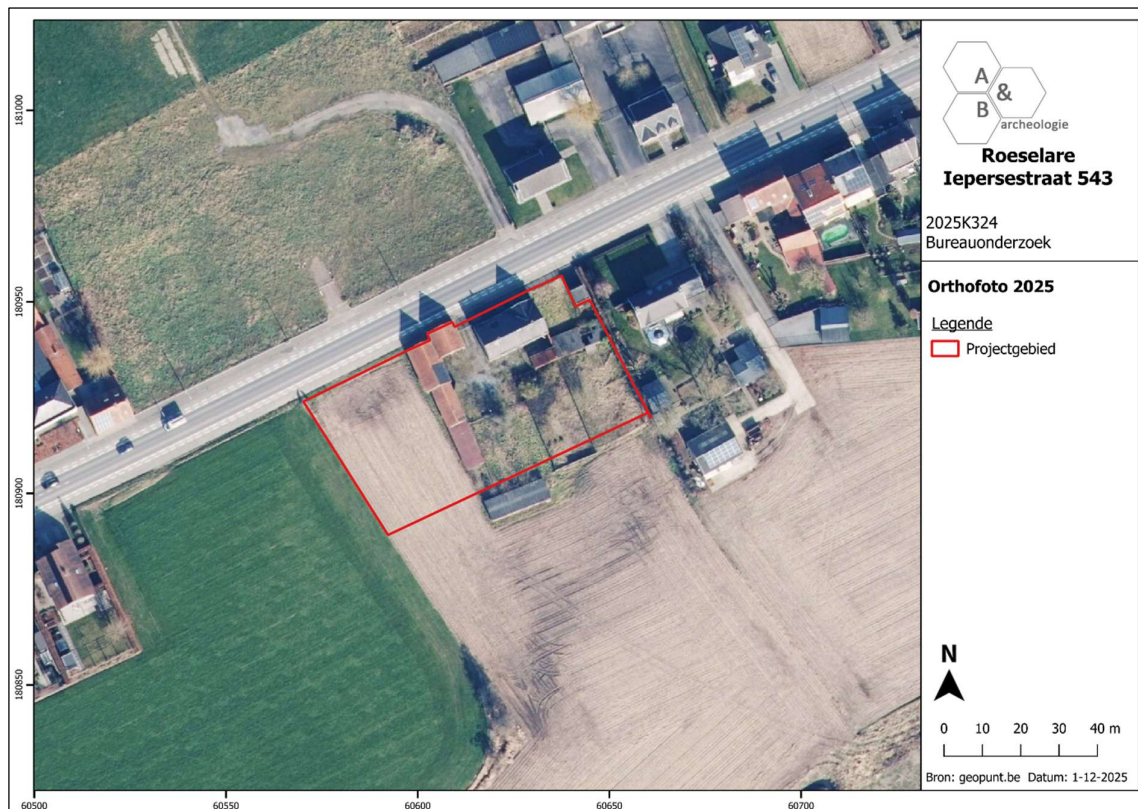
1.3.5. Selectie bronnen

De gebruikte bronnen zijn beschreven onder 1.3.1. De bronnen daaronder vermeld waren afdoende om een gedegen advies te geven voor een verder archeologisch traject. Bijkomend archiefonderzoek werd niet opportuun geacht.

2. Bureauonderzoek

2.1. Huidige toestand

Het plangebied is ca. 3.170m² groot en situeert zich ten zuiden van de Iepersestraat, ter hoogte van huisnummer 543. Het terrein omvat twee perceelsdelen, waarvan het oostelijke is bebouwd met een woonhuis en enkele stallen ten westen en ten zuidoosten van de woning. Rondom de bebouwing zijn enkele verhardingen gelegen. Het noordoostelijke en zuidelijke deel van het perceel zijn in gebruik als tuingrond. Het westelijke perceel doet dienst als akker en is op heden onbebouwd.

Figuur 1 Zicht op het plangebied op een recente luchtfoto (bron: geopunt.be).

Figuur 2 Zicht op het plangebied vanuit het noordoosten (bron: <https://www.google.com/maps>).

Figuur 3 Zicht op het plangebied vanuit het noordwesten (bron: <https://www.google.com/maps>).

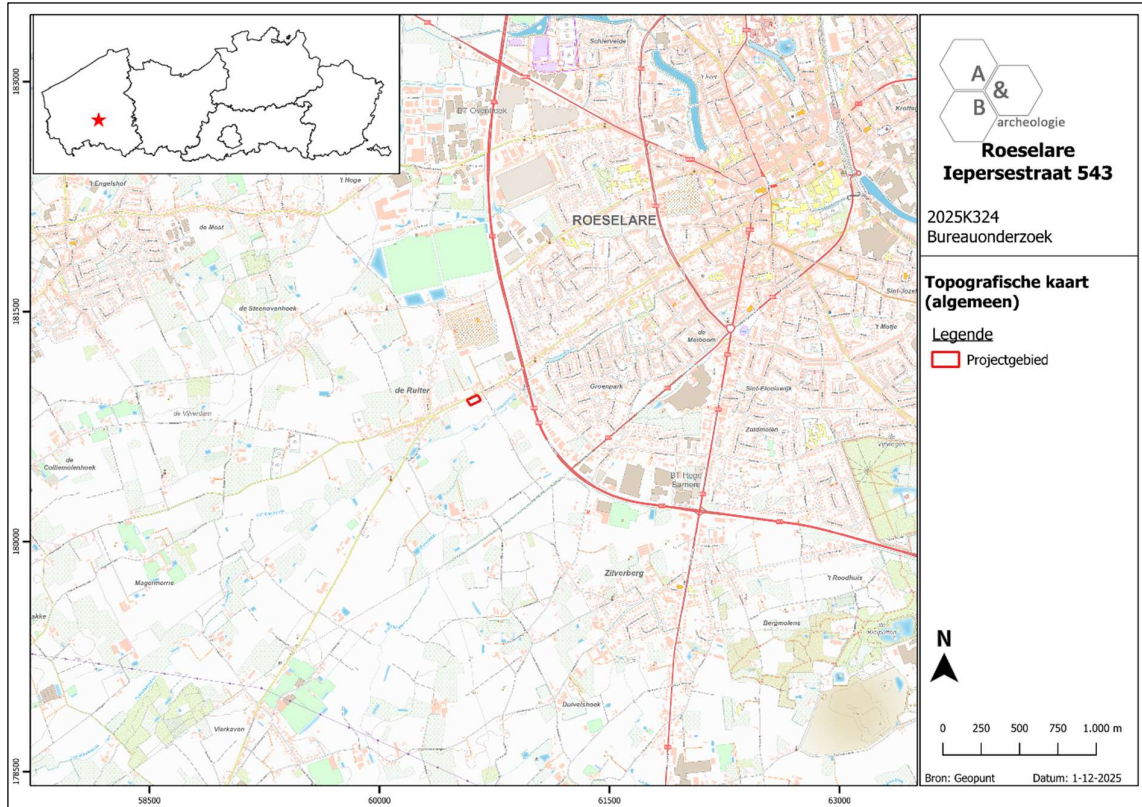
2.3. Landschappelijke ligging

2.3.1. Topografische situering

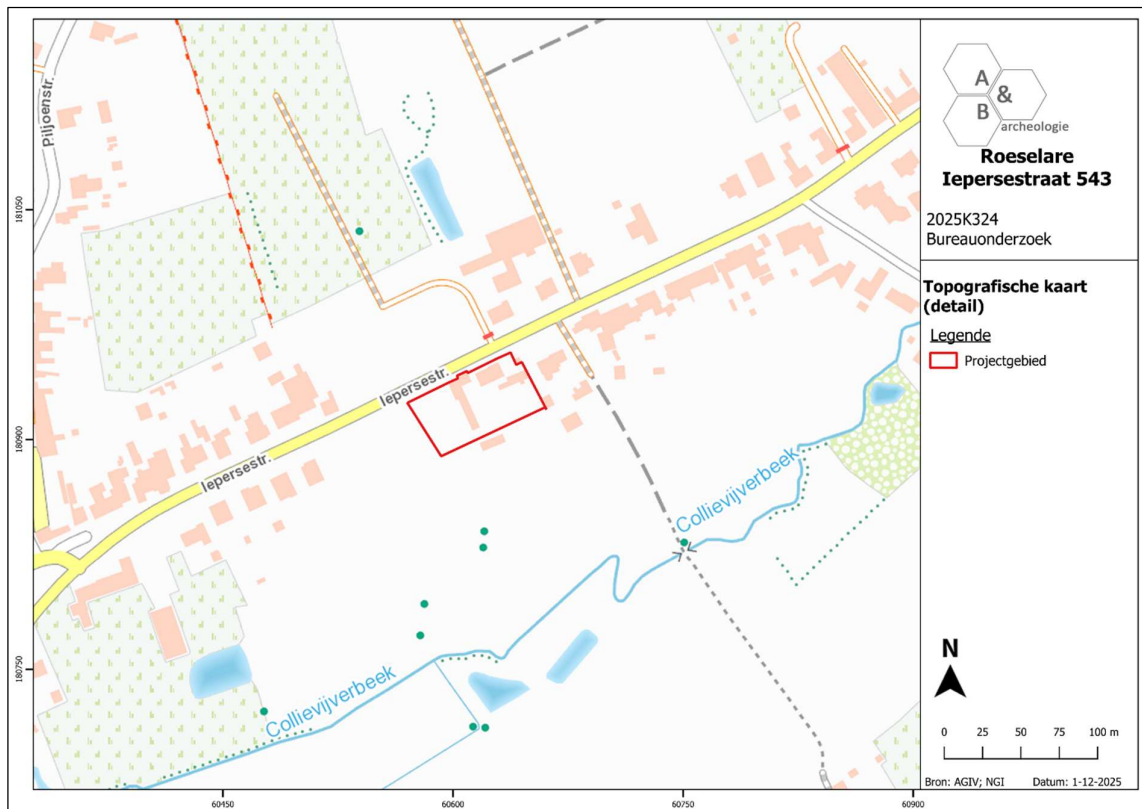
De stad Roeselare is gelegen centraal in het zuiden van de provincie West-Vlaanderen. De fusiegemeente bestaat naast Roeselare (centraal) nog uit de deelgemeenten Beveren (noordoosten), Oekene (zuiden) en Rumbeke (zuidoosten). Ze grenst in het noordwesten aan Hooglede en Gits (Hooglede), in het noorden aan Lichtervelde, in het noordoosten aan Koolskamp (Ardooie) en Ardooie, in het oosten aan Kachtem (Izegem) en Izegem, in het zuiden aan Sint-Eloois-Winkel (Ledegem), Rollegem-Kapelle (Ledegem) en Ledegem, in het zuidwesten aan Moorslede en in het westen aan Passendale (Zonnebeke) en Oostnieuwkerke (Staden). Het centrum van Roeselare wordt omgeven door de N32 en ruimer door de R32. De A17, de autosnelweg tussen Doornik, Kortrijk en Brugge, vormt de oostelijke grens van de stad Roeselare met Izegem. Verder lopen ook de N357, de gewestweg tussen Roeselare en Waregem, de N36 tussen Ronse en Zarren en de N37 tussen Aalter en Ieper doorheen Roeselare. De Mandel stroomt van west naar zuidoost doorheen de stad en volgt deels de loop van het Kanaal Roeselare-Leie, richting deze laatste waterloop. Andere waterlopen die de fusiegemeente doorsnijden zijn onder meer de Collievijverbeek, de Sint-Amansbeek, de Regenbeek, de Babillebeek, de Duivelsbeek, de Onledebeek, de Krommebeek en de Uitenhovebeek.

Het plangebied bevindt zich net ten zuidwesten van het stadscentrum van Roeselare, buiten de R32. Het is gelegen langs de Iepersestraat, die van oudsher de centra van Roeselare en Ieper met elkaar verbond. De omgeving buiten de R32 kent nog een relatief landelijk karakter. Het terrein wordt dan ook nog omgeven door verschillende landbouwgronden, maar ook door bebouwde percelen langsheen de Iepersestraat. Op ca. 120m ten zuiden van het plangebied mondt de Babillebeek uit in de Collievijverbeek, die op haar beurt in het centrum van Roeselare uitmondt in de Mandel.

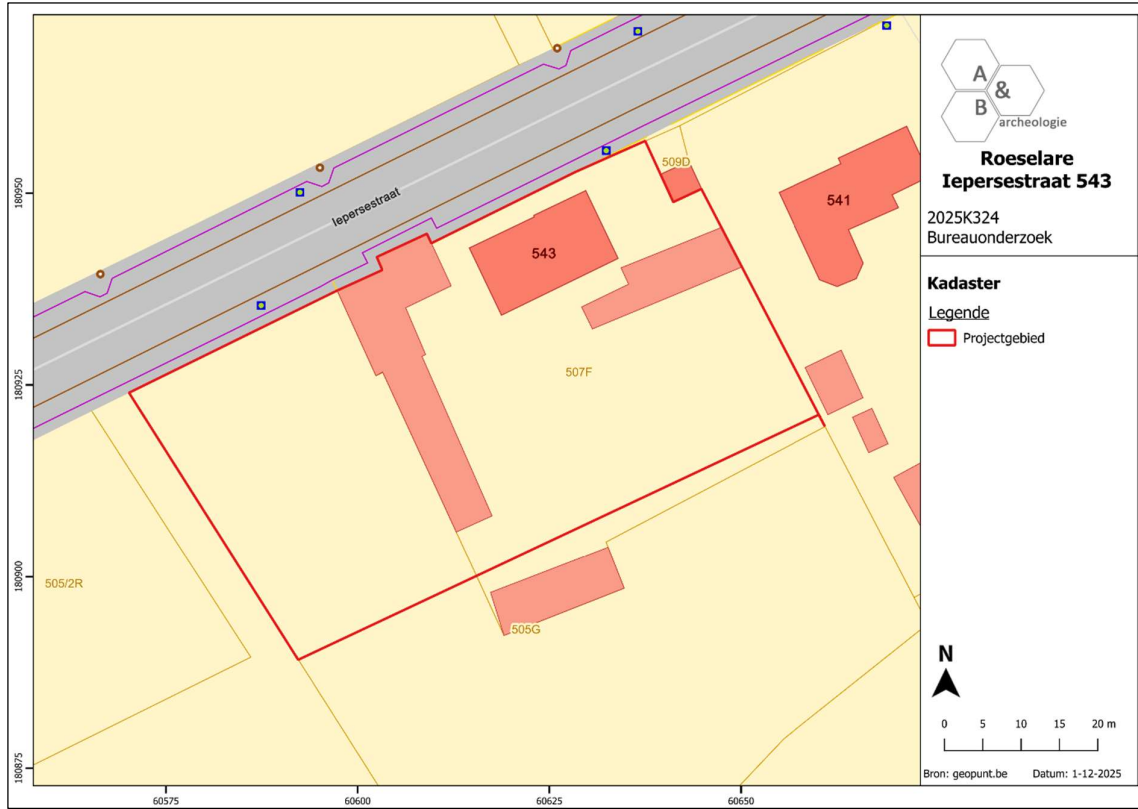
Op de bodemgebruikskaart van 2001 wordt het plangebied hoofdzakelijk ingekleurd als 'andere bebouwing' met een klein stukje 'akkerbouw' in het zuidwesten. Dit komt deels overeen met de huidige situatie, waarbij het oostelijke deel van het plangebied deels bebouwd is en deels in gebruik is als tuingrond, terwijl het westelijke deel van het terrein gebruikt wordt als akker.

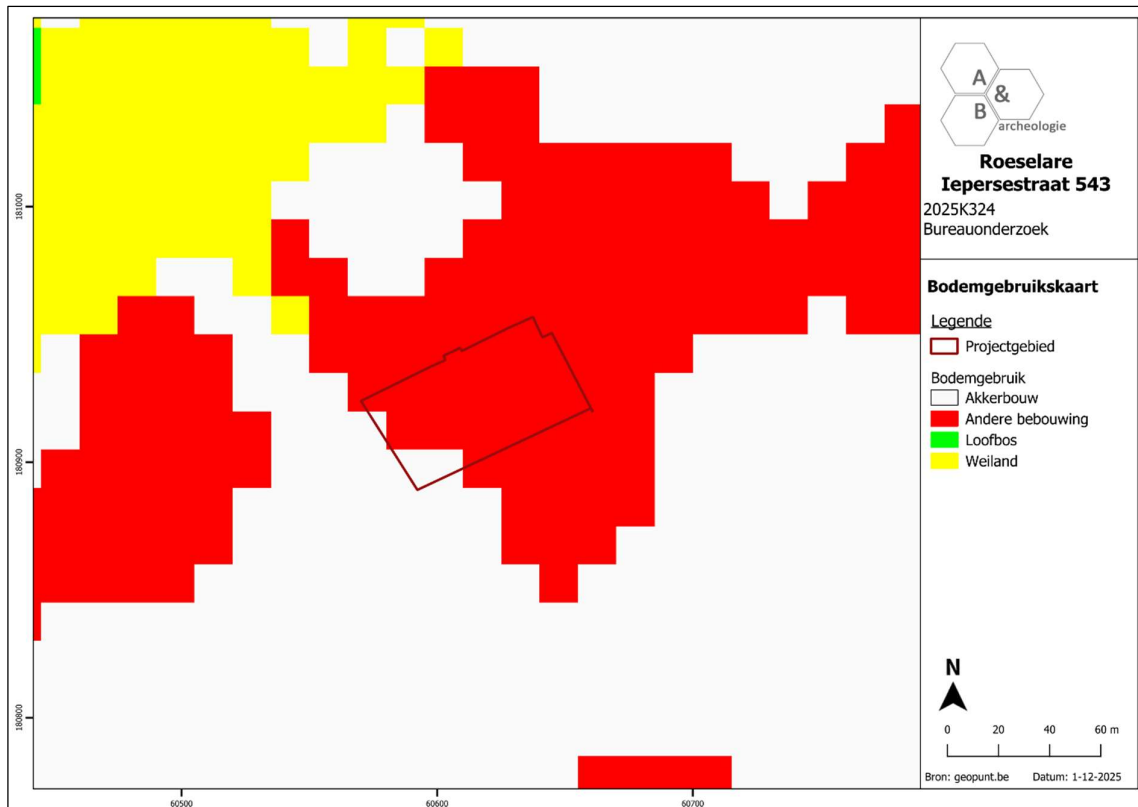
Figuur 5 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 6 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 7 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

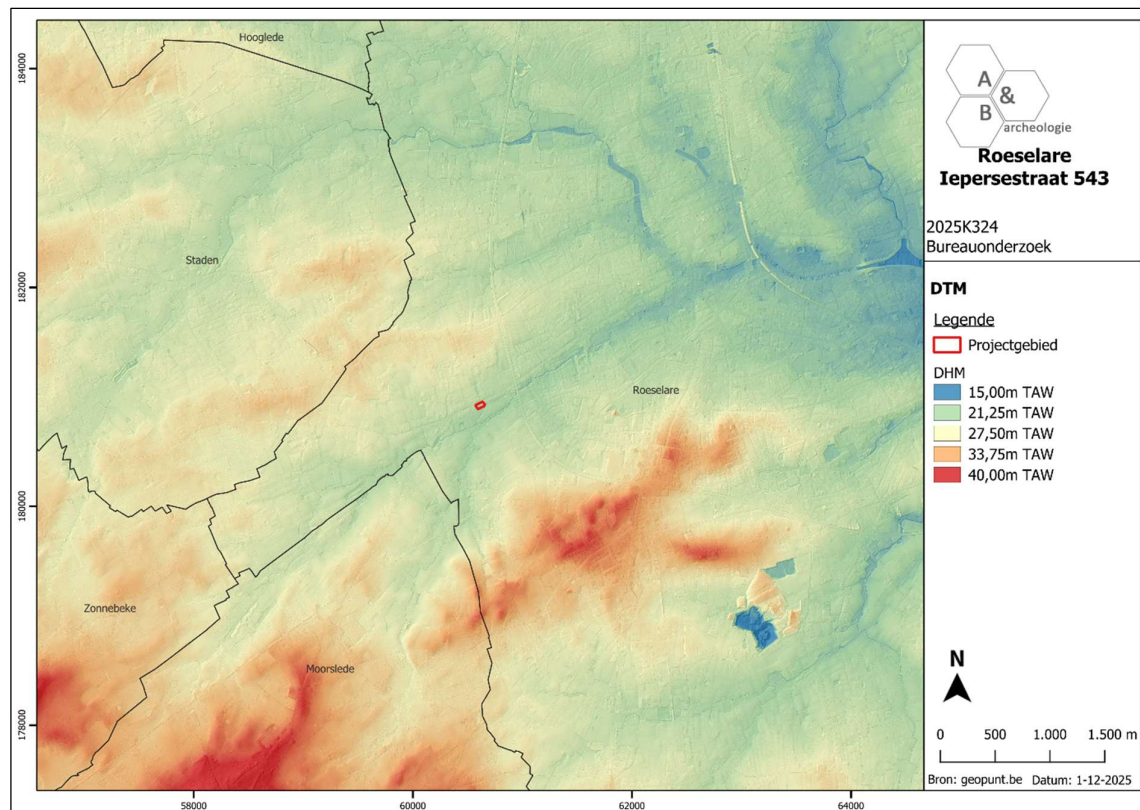
Figuur 8 Zicht op de bodemgebruikskartaat met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

2.3.2. Landschappelijke situering

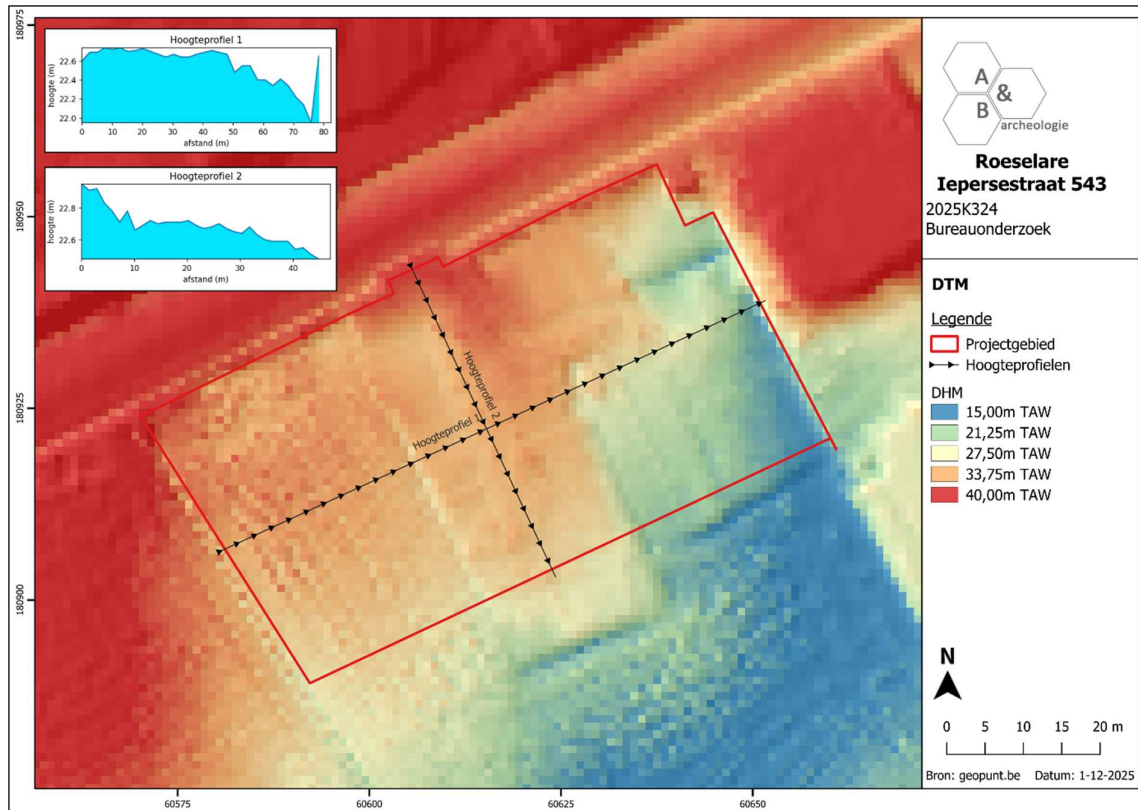
Roeselare is gelegen in Zandlemig Vlaanderen, in het Land van Roeselare Kortrijk en in het Polder-Leie Interfluvium. Het landschap kent een matig golvend karakter met de Zilverberg (ca. +38m TAW), gelegen ten zuiden van het plangebied, als hoogste punt en de valleien van de natuurlijke waterlopen, waaronder de Mandel (+18m TAW) en de Collievijverbeek (ca. +20m TAW) en het artificiële kanaal Roeselare-Leie (ca. +15m TAW) als laaggelegen locaties.

Het plangebied bevindt zich net ten noorden van de vallei van de Colliebeek. Het microreliëf van het terrein sluit aan bij deze landschappelijke positie en helt af van noord (ca. +22,9m TAW) naar zuid (ca. +21,8m à +22,6m TAW). Het laagste punt (ca. +21,8m TAW) situeert zich in het zuidoosten, het hoogste punt ligt ter hoogte van de bestaande bebouwing.

Op de potentiële bodemerosiekaart wordt het westelijke deel van het plangebied lichtgroen ingekleurd, wat aangeeft dat hier een zeer lage erosiegraad geldt. Deze verwachting kan geëxtrapoleerd worden naar het volledige terrein.

Figuur 9 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel ter hoogte van het plangebied (bron: geopunt.be).

Figuur 10 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be).

Figuur 11 Zicht op de potentiële bodemerosiekaart ter hoogte van het plangebied (bron: geopunt.be).

2.3.3. Bodemkundige situering

Op de bodemkaart worden binnen het plangebied drie bodemtypes aangegeven:

- Over het grootste, voornamelijk zuidelijke deel van het plangebied worden matig natte lichte zandleembodems met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont (type Pdc) aangegeven. Deze gronden hebben een humeuze, homogene en goed ontwikkelde bovengrond die een grijsbruine kleur vertoont en ca. 30cm dik is. De verbrokkelde textuur B-horizont is zwak en begint op een diepte van 40 à 60cm. Roestverschijnselen beginnen eveneens vanaf deze diepte. Pdc-bodems zijn te nat in de winter en soms iets te droog in de zomer.
- In het westen van het terrein worden daarnaast matig droge lichte zandleemgronden met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont (type Pcc) gekarteerd. Bij deze bodems is de grijsbruine bouwvoor ca. 25 à 30cm dik. Bij de in cultuurname werd een deel van de uitlogingshorizont met de bouwvoor vermengd tot een goed humeuze Ap-horizont. Hieronder bevindt zich een bruingele overgangshorizont die ca. 20 à 30cm dik is. De verbrokkelde textuur B-horizont komt voor tussen 50 en 80cm. Veel Pcc-gronden zijn beïnvloed door de onderliggende tertiaire formaties, die op wisselende diepte een gevarieerd substraat vormen. De waterhuishouding van deze bodems is gunstig, maar indien een klei- of een klei-zandsubstraat voorkomt, kan gedurende de winter lichte wateroverlast optreden.
- In het noordoostelijke deel van het plangebied worden tot slot bebouwde zones (type OB) aangeduid. Dit zijn kunstmatige bodems waarvan het profiel door de mens werd gewijzigd of vernietigd.

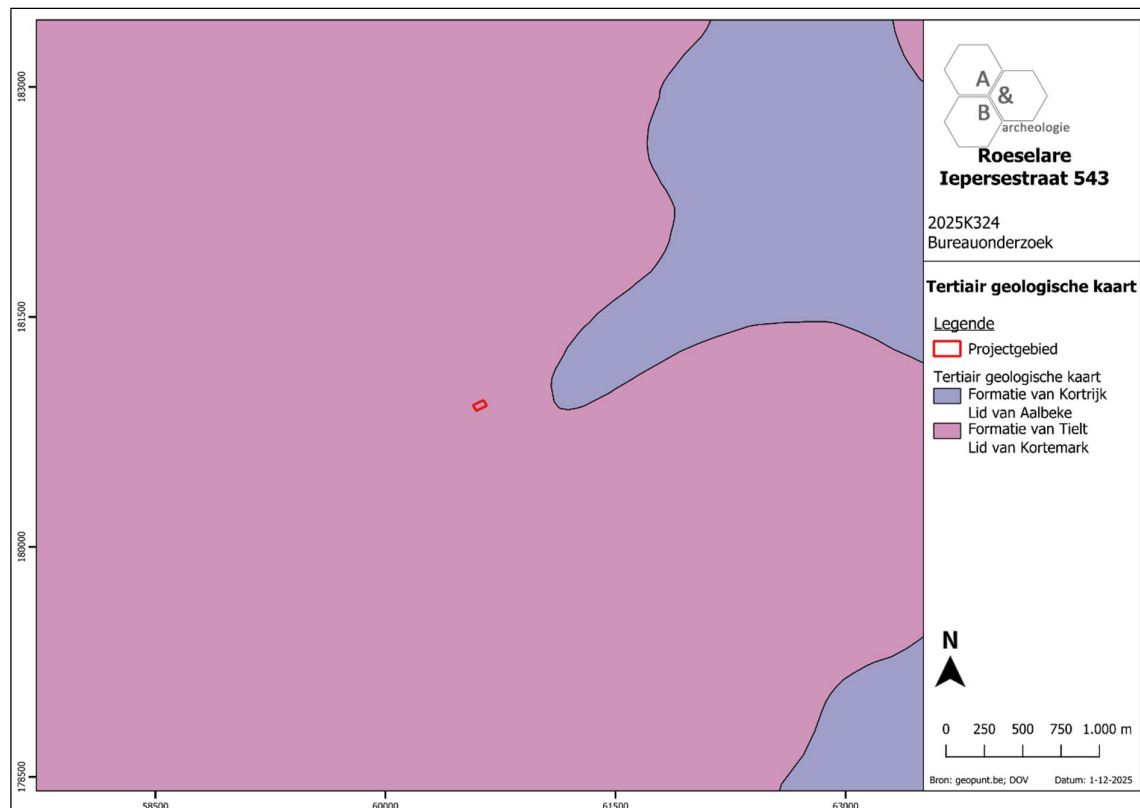

Figuur 12 Zicht op de bodemkaart ter hoogte van het plangebied (bron: DOV).

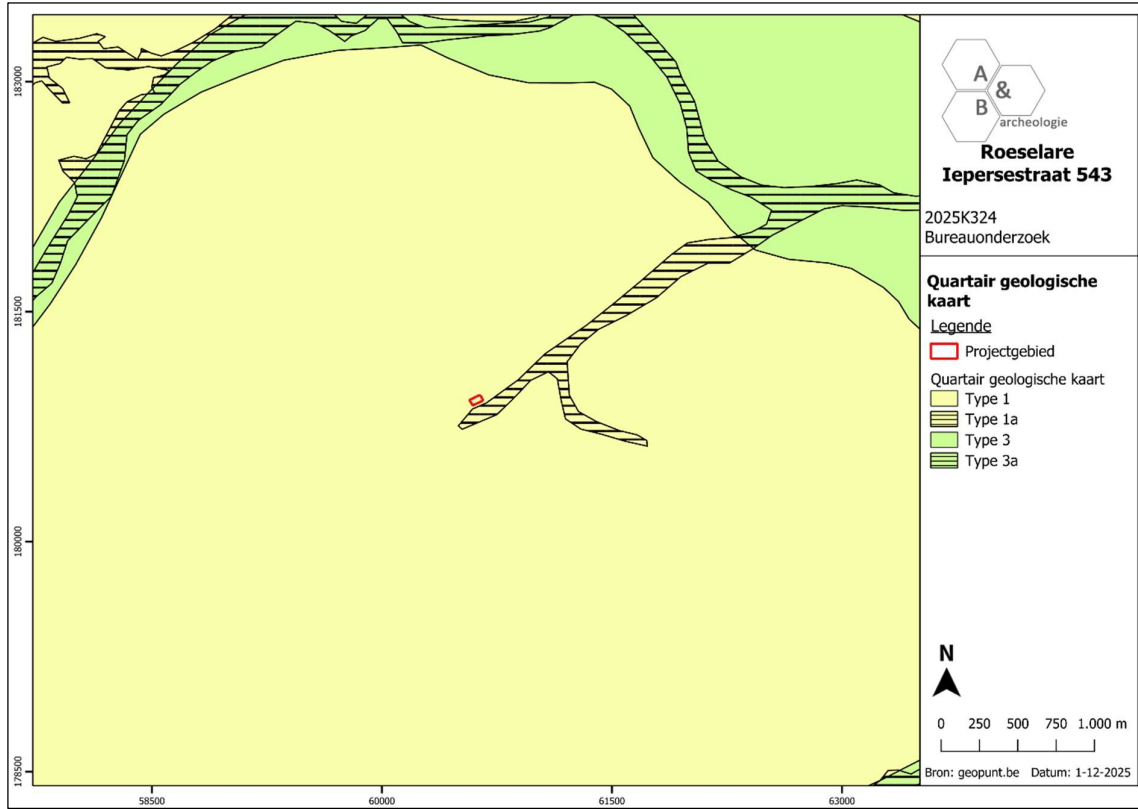
2.3.4. Geologische situering

De tertiaire opbouw ter hoogte van het plangebied bestaat uit de Formatie van Tielt, het Lid van Kortemark. Deze geologische eenheid wordt gekenmerkt door een grijze tot groengrijze klei tot silt, waarbinnen dunne banken van zand en silt voorkomen.

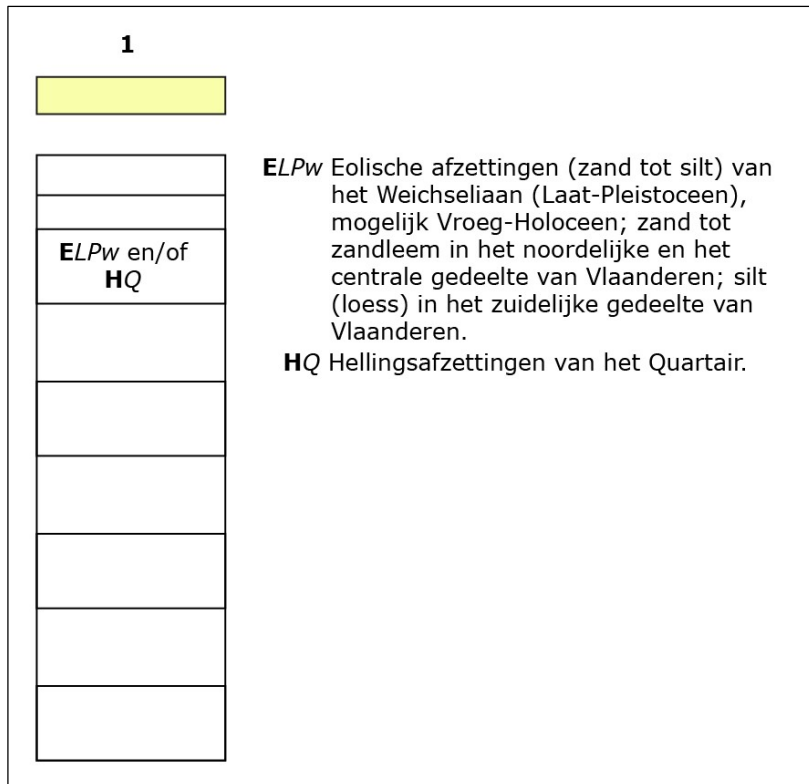
De Quartair geologische kaart geeft aan dat het noordelijke deel van het plangebied bestaat uit type 1: geen Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen boven op de Pleistocene sequentie (1). De Pleistocene sequentie bestaat uit eolische afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen) of mogelijk Vroeg-Holoceen en/of uit hellingsafzettingen van het Quartair. Net ten zuiden, in de vallei van de Collievijverbeek, wordt het type 1a aangeduid. Hierbij zijn ook fluviatiele afzettingen uit het Holoceen of Tardiglaciaal en uit het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen) aanwezig.

Figuur 13 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 14 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 15 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart: type 1 (bron: geopunt.be).

2.4. Historische situering

2.4.1. Roeselare⁶

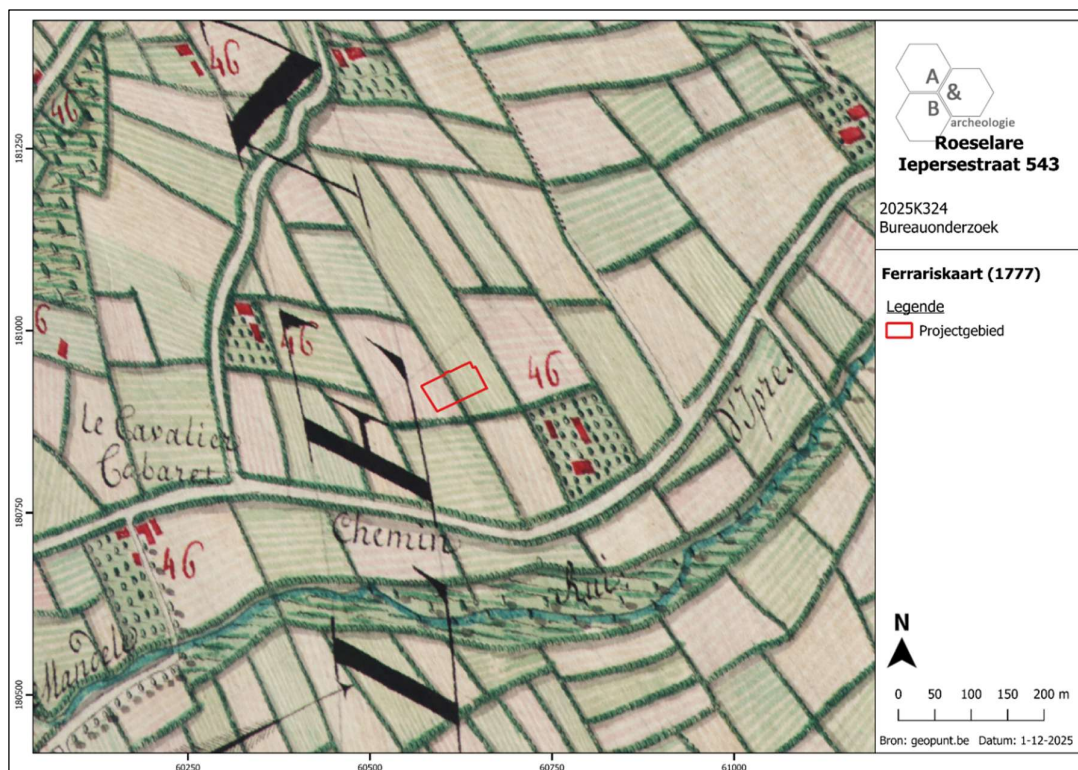
De oudste vermelding van Roeselare ('Roslar') dateert uit 822. De stad wordt op dat moment vermeld in een oorkonde waarin Lodewijk de Vrome het grondgebied schenkt aan de Sint-Pietersabdij van Saint-Amand-les-Eaux in het Noorderdepartement van Frankrijk. Het toponiem gaat terug op de combinatie van de Germaanse wortel 'raus', wat 'riet' betekent, en het achtervoegsel 'hlaeri', dat wijst op een open plaats in een bos. In 957 geeft Boudewijn III de Jongere, die een jaar later medegraaf van Vlaanderen werd, de toestemming om de stad te versterken tegen Noormanneninvallen. Deze versterking is mogelijk te vereenzelvigen met 's Gravenwal die door Sanderus (1641) ten westen van de Sint-Michielskerk wordt aangegeven. In hetzelfde charter wordt ook het privilege tot het houden van een wekelijkse markt toegekend. In de 10de eeuw was Roeselare reeds een belangrijke nijverheids- en handelsplaats. In 1097 werd het patronaatsrecht van de kerk toegewezen aan de abdij van Zonnebeke. De stadsrechten werden omstreeks 1250 toegekend door Margaretha van Constantinopel. Omstreeks 1260 werd centraal op de Grote Markt de hal met belfort gebouwd. In de 14de eeuw is Roeselare een belangrijk centrum voor de weefnijverheid. De Gentse inmenging in deze nijverheid wordt door een keure uit 1357 geweerd. In de 15de eeuw is er een geleidelijke recessie, te wijten aan concurrerende steden in de omgeving, die versterkt wordt door een inval en plunderingen door de huurlingen van Maximiliaan van Oostenrijk in 1488 en 1492. Hierbij worden onder meer de Sint-Michielskerk, de hal en het belfort verwoest. Deze gebouwen worden rond 1500 heropgebouwd in een laatgotische stijl met de financiële hulp van de heer van Wijnendale, Filips van Kleef. Tijdens de Beeldenstorm (1566) vallen zowel de inboedel van de Sint-Michielskerk als de heiligenbeelden van de stadshal echter opnieuw ten prooi aan verwoestingen. De gebouwen worden hersteld tijdens het bewind van Albrecht en Isabella (1598-1621). In deze periode worden de kloosterscholen van de paters augustijnen (1535) en de grauwzusters (1678) gesticht. Deze vormen tot op heden de kern van de onderwijsinstellingen te Roeselare. Op de kaarten van Sanderus (1641) wordt een tweede marktplaats aangegeven ten noordwesten van de Grote Markt. Aan het begin van de 18de eeuw stort het belfort in waarbij ook de hal schade ondervindt. Beide gebouwen worden heropgericht in 1769-1771. De oude steenweg tussen Brugge, Roeselare, Menen en Rijsel, waarvan de N32 de opvolger is, kent zijn oorsprong tussen 1751 en 1754. Hoewel de Franse bezetting (1744-1748, 1796) zorgde voor een tijdelijke heropbloei van de linnenproductie was de concurrentie van het Engelse mechanisch gesponnen garen uiteindelijk te sterk. De industriële revolutie komt in Roeselare op gang wanneer stoommachines worden ingezet in de brouwerijen van Rodenbach en Cauwe. In deze periode kent de stad een nieuwe bloei van handel en nijverheid en wordt de stedelijke infrastructuur sterk uitgebreid door o.a. de constructie van de spoorlijnen Brugge-Kortrijk en Roeselare-Ieper-Menen, de uitbreiding van het wegennet, de ingebruikname van een stoomtram en de aanleg van het kanaal Roeselare-Ooigem. Fabrieken voor de mechanische spin- en weefnijverheid worden gedurende de 19de eeuw voornamelijk ingeplant nabij de waterspaarbekkens het Grote Bassin op de Mandel, het Kleine Bassin op de Sint-Amandsbeek en de Ronde Kom, die eveneens in deze periode werden aangelegd. Een sterke bevolkingsgroei was het resultaat van deze industriële successen, waardoor nieuwe parochies, scholen, medische instellingen en dergelijke werden gesticht in de binnenstad. Tijdens de Eerste

⁶ Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Roeselare*.

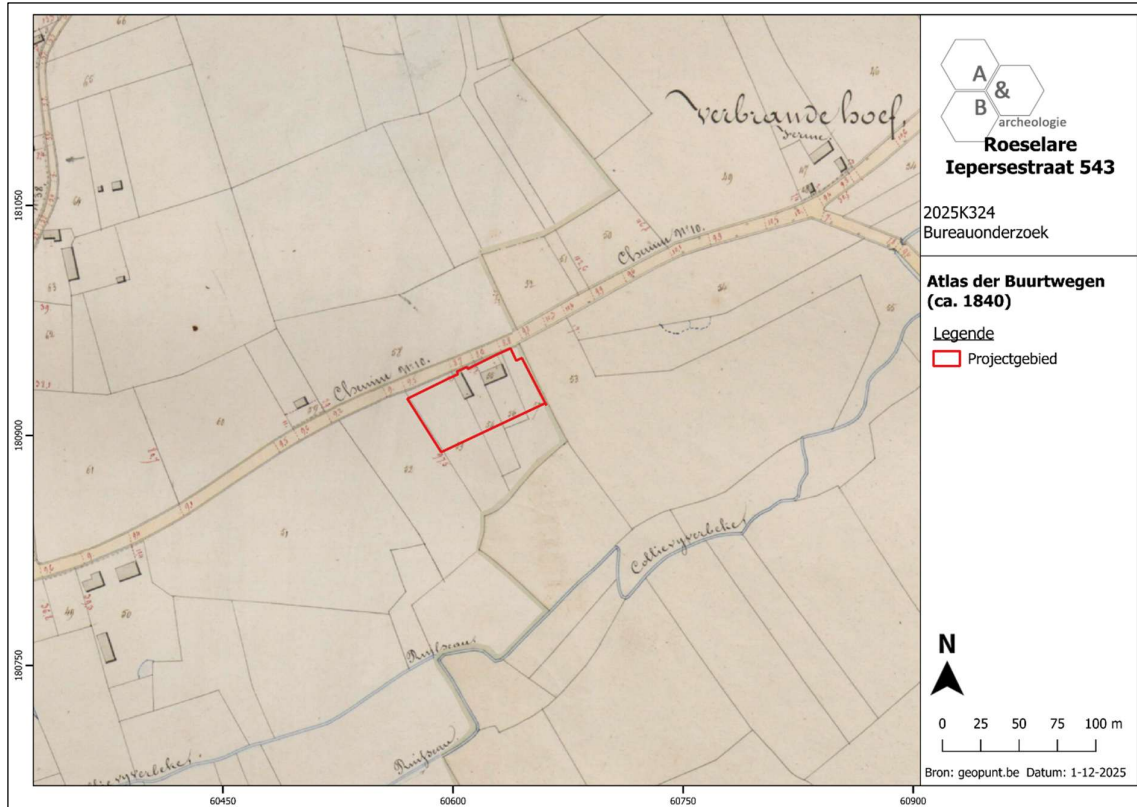
Wereldoorlog vinden in Roeselare op 19 en 20 oktober 1914 gevechten plaats langs het kanaal en in de Aardappelhoek. Hierbij werden een 150-tal gebouwen doorheen de stad verwoest. Roeselare situeert zich in het Duitse 'Etappengebiet' met aan de westelijke stadsgrens de 'Flandern Stellung'. De stad wordt na de Eerste Wereldoorlog heropgebouwd en ondervindt relatief weinig schade van de Tweede Wereldoorlog.

2.4.2. Plangebied

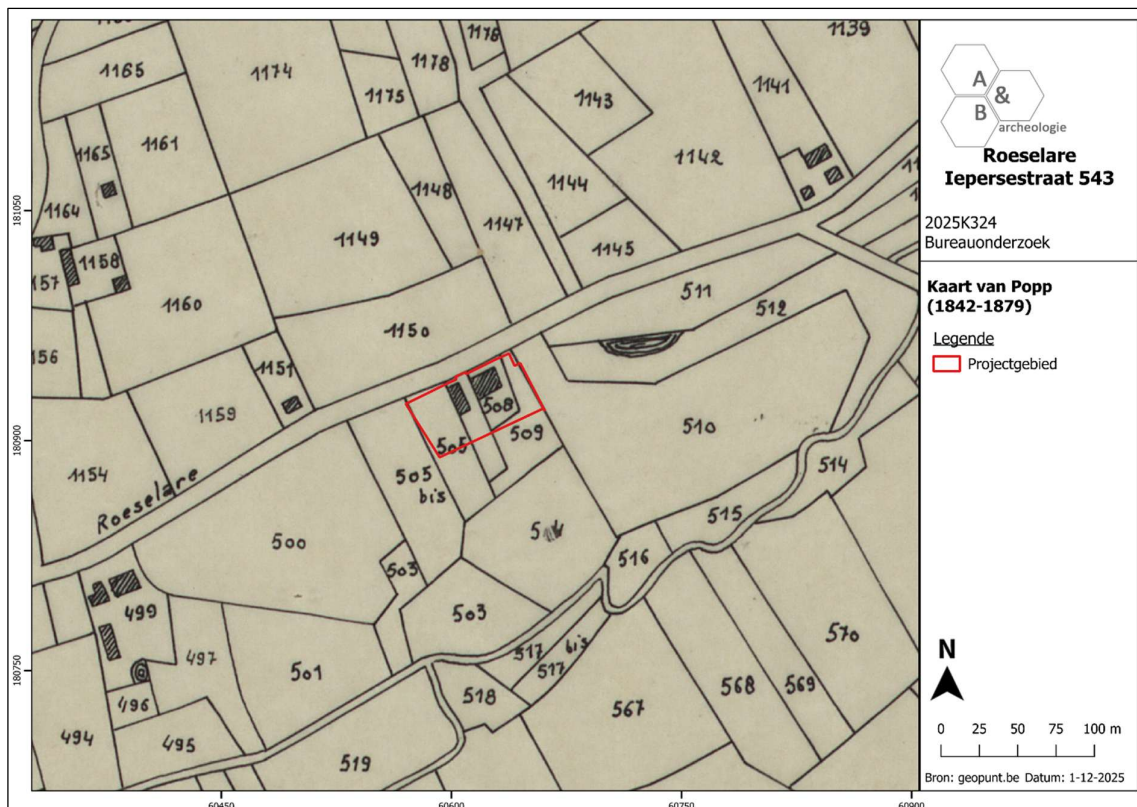
Concrete gegevens over de ontwikkeling van het plangebied gedurende laatste eeuwen, zijn terug te vinden in historische kaarten en luchtfoto's die voor het plangebied beschikbaar zijn vanaf de tweede helft van de 18de eeuw. De oudste betrouwbare kaart waarop het plangebied is afgebeeld, is de Ferrariskaart uit ca. 1777. Op deze kaart wordt het plangebied weergegeven in de landelijke omgeving, op ca. 2,3km ten zuidwesten van het stadscentrum van Roeselare. De 'chemin d'Ipres' en de Collievijverbeek worden aangeduid ten zuiden van het terrein. Afgaande op het bochtige verloop is dit wellicht een oude loop van de weg, en dient de projectie van het terrein ietwat opgeschoven te worden naar het zuidoosten, ter hoogte van een erf met 3 losstaande gebouwen. Dit erf wordt omgeven door een boomgaard en is net ten noorden van de toenmalige weg naar Ieper gelegen. Op de Atlas der Buurtwegen uit ca. 1840 wordt het plangebied gesitueerd meteen ten zuiden van de ondertussen rechtgetrokken Iepersestraat; het voormalige bochtige verloop van de weg is nog ietwat te herkennen aan de perceelsgrenzen ten zuiden van de straat. Binnen het terrein worden langsheen deze straat twee bouwvolumes aangeduid op de locatie van de huidige bebouwing. Achter deze bebouwing zijn wellicht tuinen gelegen. Het westelijke deel van het terrein is mogelijk in gebruik als landbouwgrond. De overige 19de-eeuwse en vroeg 20ste-eeuwse kaarten geven een gelijkaardige situatie weer. Op de orthofoto's uit het einde van de 20ste eeuw is de huidige situatie te onderscheiden.

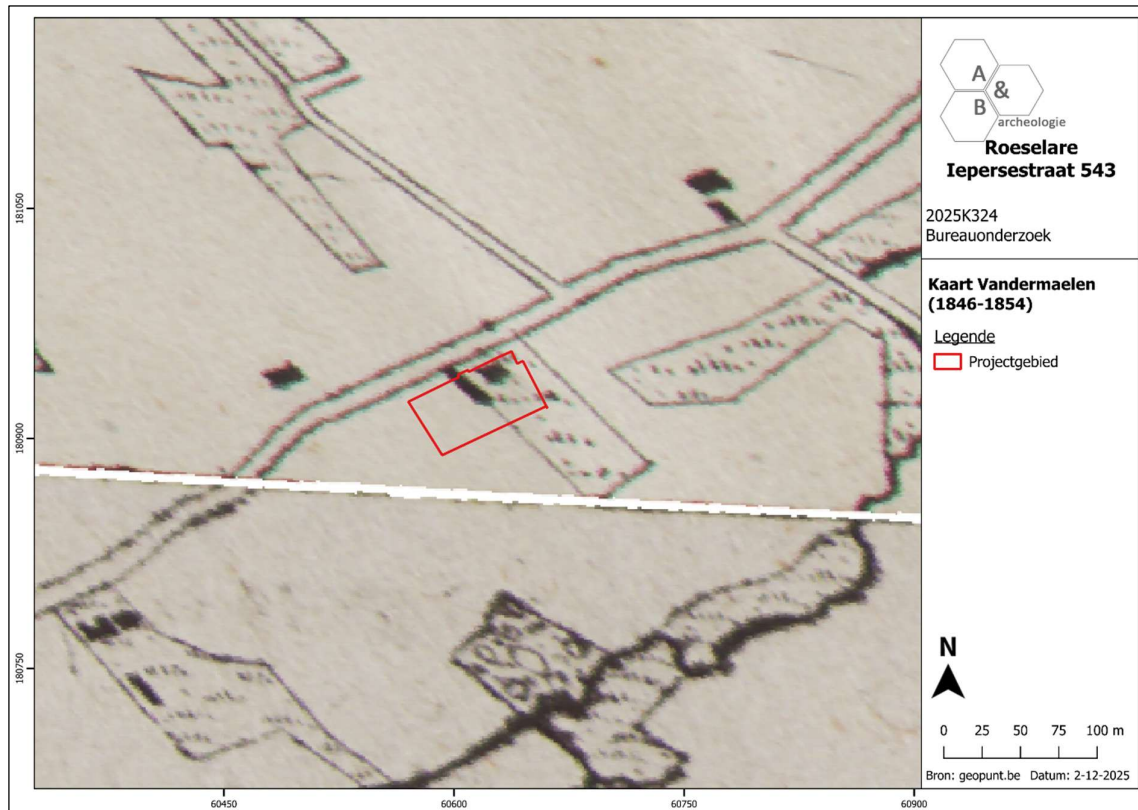
Figuur 16 Uitsnede uit de Ferrariskaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

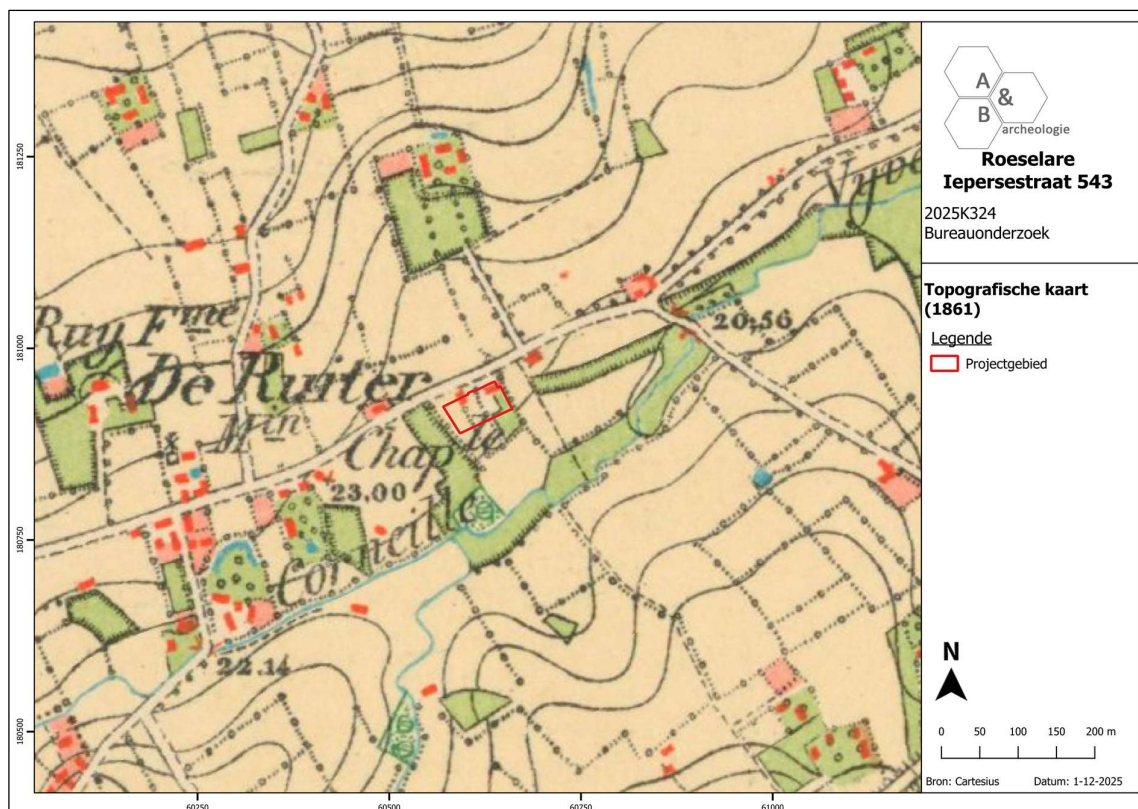
Figuur 17 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

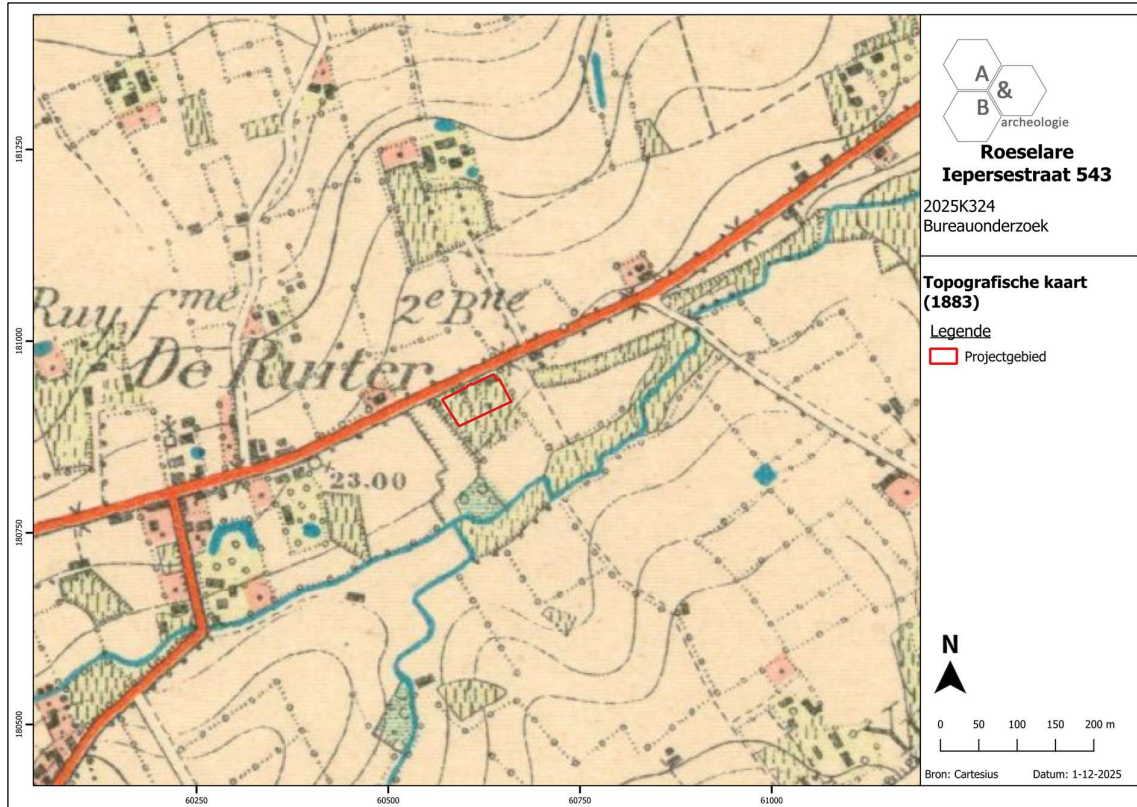
Figuur 18 Uitsnede uit de Poppkaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be)

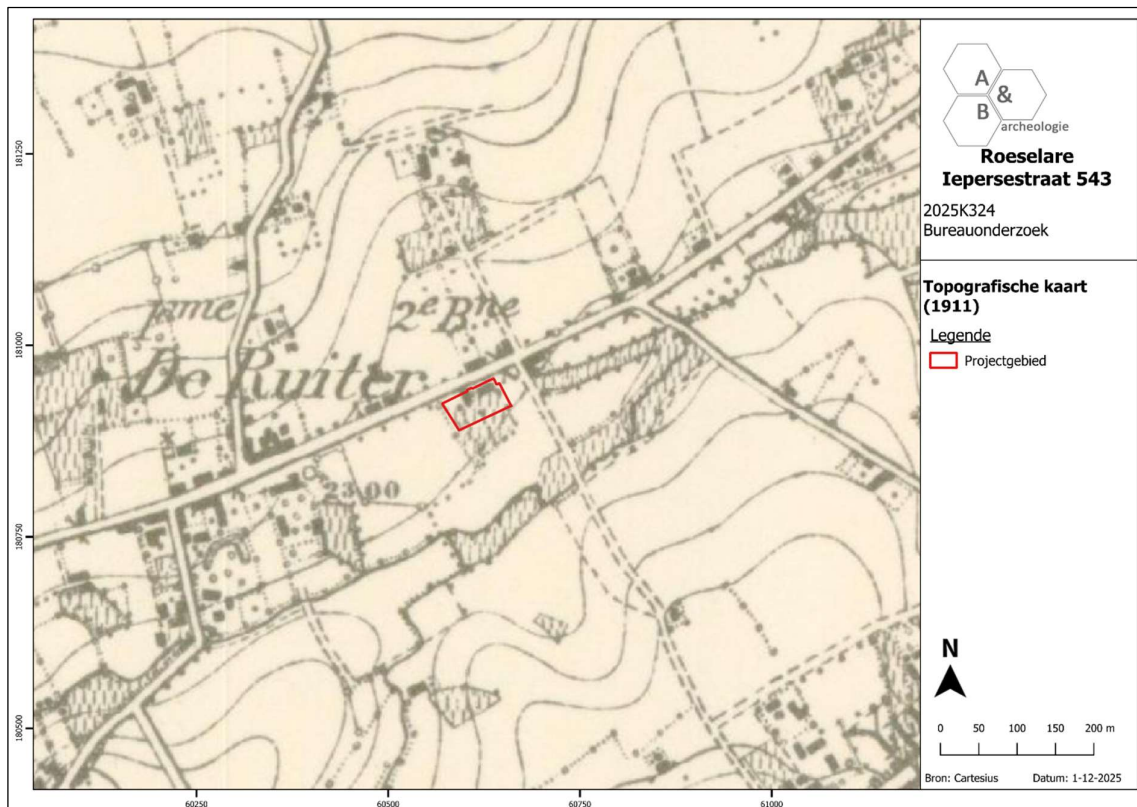
Figuur 19 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be)

Figuur 20 Uitsnede uit de topografische kaart van 1861 met aanduiding van het plangebied (bron: cartesius.be en NGI).

Figuur 21 Uitsnede uit de topografische kaart van 1883 met aanduiding van het plangebied (bron: cartesius.be en NGI).

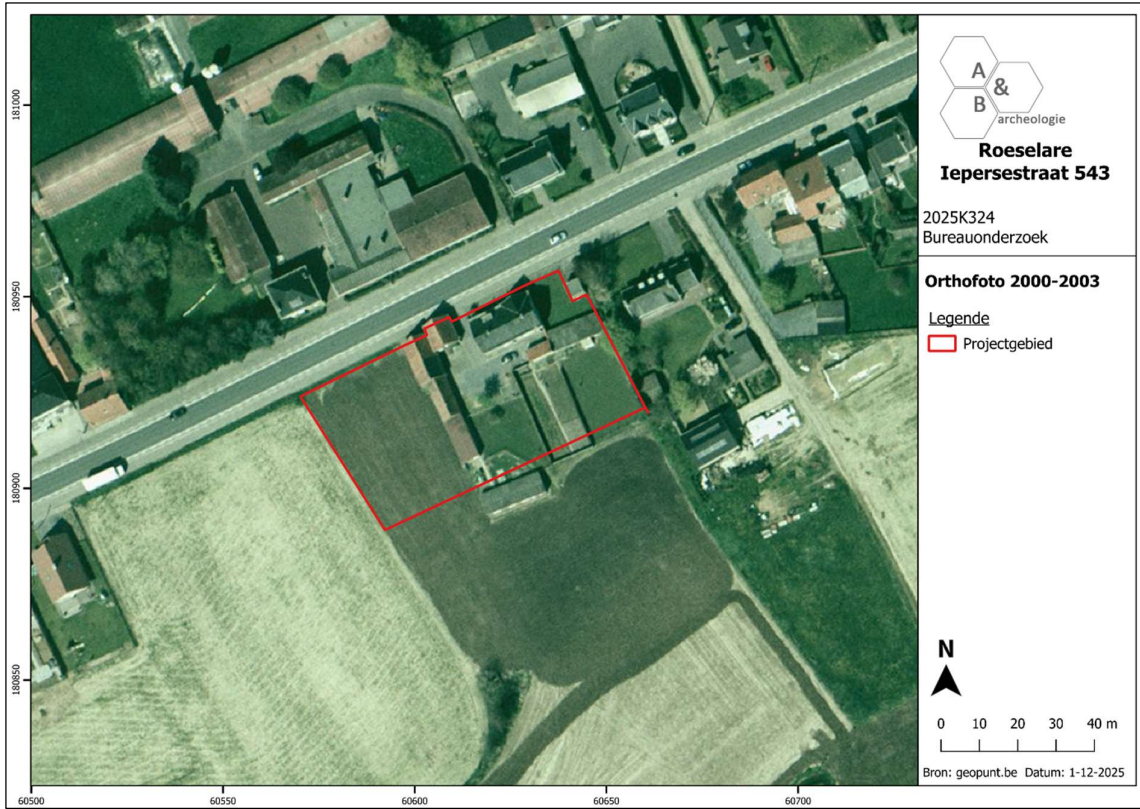
Figuur 22 Uitsnede uit de topografische kaart van 1911 met aanduiding van het plangebied (bron: cartesius.be en NGI).

Figuur 23 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).

Figuur 24 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).

Figuur 25 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2000-2003 (bron: geopunt.be).

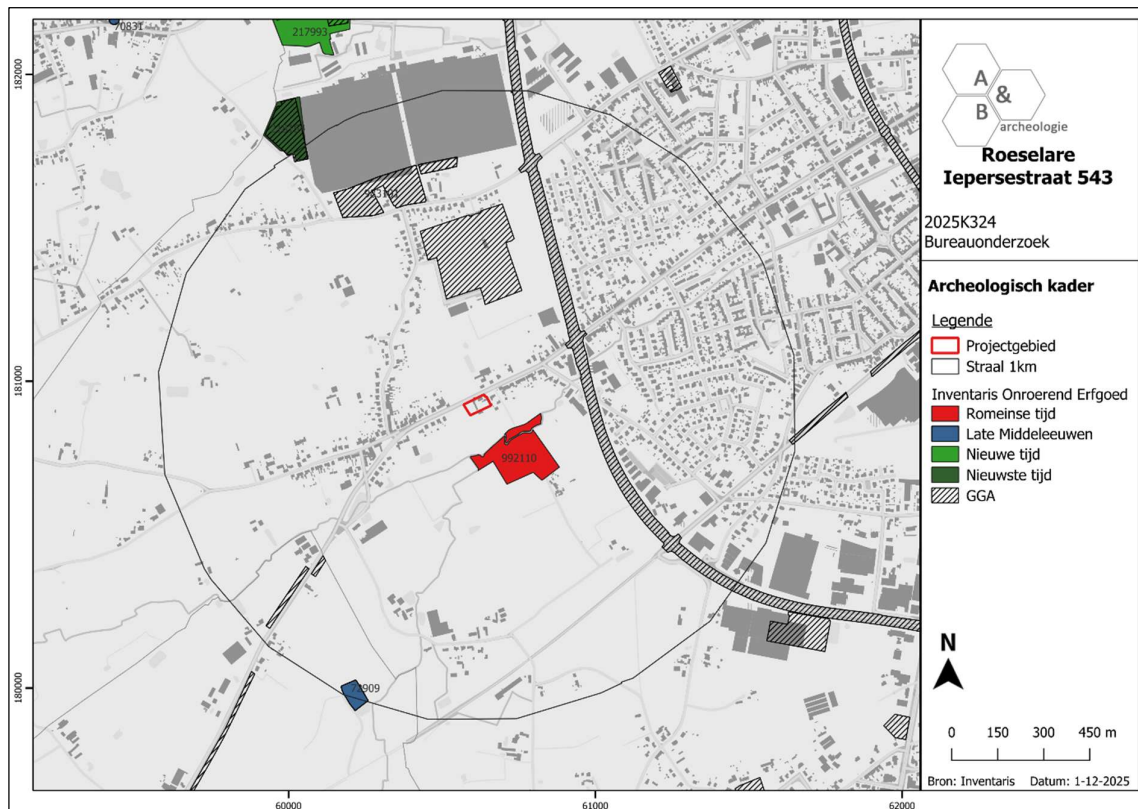

Figuur 26 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2025 (bron: geopunt.be).

2.5. Archeologische situering

In de Inventaris Onroerend Erfgoed worden in de omgeving van het plangebied slechts enkele archeologische sites gemeld. Hoewel archeologisch onderzoek nog eerder schaars is, kwamen bij een opgraving ten zuiden van de Collievijverbeek in 2023 reeds sporen van bewoning en begraving uit de Romeinse periode, sporen van bewoning uit de volle middeleeuwen en bomkraters uit de Eerste of Tweede Wereldoorlog aan het licht. De omgeving kent dus wel een zekere archeologische relevantie.

De gekende archeologische waarden uit een straal van 1km rond het plangebied worden hieronder verder besproken.

Figuur 27 Projectie van de gekende archeologische waarden in de omgeving van het plangebied op het GRB (Agentschap Onroerend Erfgoed; geopunt.be).

Op ca. 200m ten zuiden van het plangebied, aan de overzijde van de Collievijverbeek vond in 2023 een archeologische opgraving plaats (ID 992110⁷). De oudste aangetroffen sporen gingen hierbij terug tot in de Romeinse periode. Zo werden paalsporen, greppels, houtskoolmeilers en brandrestengraven aangesneden. Deze sporen behoren toe aan een of meerdere nederzetting(en) waarvan de kern(en) echter vermoedelijk buiten het toenmalige plangebied gezocht dienen te worden. De brandrestengraven situeerden zich in het noordelijke deel van de opgravingszone, tegen de beek. Deze zone moet dan ook een funeraire connotatie gehad hebben. Op basis van het aangetroffen aardewerk werden de sporen gedateerd tussen de Flavische periode en de 2de eeuw n.C. Het merendeel van de aangetroffen sporen behoorde echter tot de volle middeleeuwen (10de-12de eeuw n.C.). Het ging om paalsporen, kuilen, greppels, een waterkuil en een mogelijke haard die onderverdeeld konden worden in een drietal clusters. De westelijke cluster werd afgebakend door grachten en greppels en bevatte enkele ondiepe kuilen en paalkuilen, waarbinnen echter geen duidelijke plattegronden onderscheiden konden worden. Binnen de centrale sporencluster kon wel een oost-west georiënteerde gebouwplattegrond herkend worden. De plattegrond was ca. 16,4m bij 6,1m groot en bestond uit een palenrij van 4 palen in de lange zijdes, aangevuld met een uitstaande nokpaal in de oostelijke zijde. In deze zone werd ook een kuil met veel verbrande leem aangetroffen. De oostelijke cluster omvatte tot slot drie grachtsegmenten en een waterkuil. De grachten behoorden tot een brede omgrachting, waarvan de functie niet achterhaald kon worden. Wel was duidelijk dat de grachten snel werden opgevuld. Deze opvulling kon op basis van het vondstmateriaal gedateerd worden vanaf het laatste kwart van de 12de eeuw n.C. Enkele (perceels)grachten en kuilen konden daarnaast in de nieuwe en nieuwste tijd gedateerd worden. Tot slot werden nog 7 bomkraters uit de Eerste of Tweede Wereldoorlog geattesteerd, voornamelijk in het westelijke deel van het plangebied.

Bij een proefsleuvenonderzoek aan de Groenestraat, op ca. 750m ten noorden van het plangebied, werden in 2015 geen archeologisch relevante sporen aangetroffen (ID 983101⁸). Even ten noordwesten van deze locatie werd in 2017 eveneens een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd (ID 218154⁹). Hierbij kwamen sporen van een vierkante structuur en enkele grote afvalkuilen met baksteenpuin uit de vroege 19de tot 20ste eeuw aan het licht. Gezien de geringe ouderdom en beperkte archeologische relevantie van deze sporen, werd de zone ingekleurd als 'gebieden geen archeologie'.

Tot slot wordt op ca. 1km ten zuidwesten van het plangebied een site met walgracht aangegeven (ID 72909¹⁰). De site is gekend via cartografische bronnen vanaf de 18de eeuw, maar kent mogelijk een laatmiddeleeuwse oorsprong. Ze is tot op heden bebouwd.

---

⁷ Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Collievijverbeek*.

⁸ Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Glastuinbouwzone Groenestraat*.

⁹ Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Veldbosstraat – glastuinbouwzone*.

¹⁰ Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Roeselaarsestraat 260*.

3. Synthese

3.1. Archeologisch verwachtingspatroon

Op basis van het bureauonderzoek kan volgend verwachtingspatroon vooropgesteld worden:

- Het plangebied bevindt zich op ca. 2,3km ten zuidwesten van het stadscentrum van Roeselare en is gelegen in een relatief landelijke omgeving, buiten de ringweg. Ook op de Ferrariskaart uit ca. 1777 is deze landelijke omgeving reeds te onderscheiden. De 'chemin d'Ipres' en de Collievijverbeek worden aangeduid ten zuiden van het terrein. Afgaande op het bochtige verloop is dit wellicht een oude loop van de weg, en dient de projectie van het terrein ietwat opgeschoven te worden naar het zuidoosten, ter hoogte van een erf met 3 losstaande gebouwen. Dit erf wordt omgeven door een boomgaard en is net ten noorden van de toenmalige weg naar Ieper gelegen. Op de Atlas der Buurtwegen uit ca. 1840 wordt het plangebied gesitueerd meteen ten zuiden van de ondertussen rechtgetrokken Iepersestraat; het voormalige bochtige verloop van de weg is nog ietwat te herkennen aan de perceelsgrenzen ten zuiden van de straat. Binnen het terrein worden langsheen deze straat twee bouwvolumes aangeduid op de locatie van de huidige bebouwing. Achter deze bebouwing zijn wellicht tuinen gelegen. Het westelijke deel van het terrein is mogelijk in gebruik als landbouwgrond. De overige 19de-eeuwse en vroeg 20ste-eeuwse kaarten geven een gelijkaardige situatie weer. Op de orthofoto's uit het einde van de 20ste eeuw is de huidige situatie te onderscheiden.

- Roeselare is gelegen in Zandlemig Vlaanderen, in het Land van Roeselare Kortrijk en in het Polder-Leie Interfluvium. Het landschap kent een matig golvend karakter met de Zilverberg (ca. +38m TAW), gelegen ten zuiden van het plangebied, als hoogste punt en de valleien van de natuurlijke waterlopen, waaronder de Mandel (+18m TAW) en de Collievijverbeek (ca. +20m TAW) en het artificiële kanaal Roeselare-Leie (ca. +15m TAW) als laaggelegen locaties. Het plangebied bevindt zich net ten noorden van de vallei van de Colliebeek. Deze landschappelijke positie, op de ietwat drogere gronden, in de directe omgeving van een natuurlijke waterloop, kan interessant geweest zijn voor verschillende menselijke activiteiten in het verleden. Op bodemkundig vlak worden matig droge tot matig natte lichte zandbodems met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont verwacht. Ook kunnen bebouwde zones voorkomen.

- Hoewel archeologisch onderzoek nog eerder schaars is, kwamen bij een opgraving ten zuiden van de Collievijverbeek in 2023 reeds sporen van bewoning en begraving uit de Romeinse periode, sporen van bewoning uit de volle middeleeuwen en bomkraters uit de Eerste of Tweede Wereldoorlog aan het licht. Gelijkaardige sporen zouden ook kunnen voorkomen binnen het huidige plangebied. Ook sporen uit andere periodes zijn niet uit te sluiten. Hoewel landschappelijk goed gelegen, kent het plangebied op basis van de bodemkundige kenmerken een eerder lage verwachting voor in situ bewaarde steentijd artefactensites. Voor sites met grondsporen geldt echter wel een verhoogde verwachting. Ter hoogte van de bebouwing, waarvan de voorlopers teruggaan tot minstens eind 18de eeuw, zouden mogelijk reeds verstoringszones aanwezig kunnen zijn. De precieze impact van de bebouwing op het archeologisch niveau kan op basis van het bureauonderzoek alleen echter niet worden ingeschat. Ten zuiden van de bebouwing waren steeds tuingronden gelegen en het westelijke perceel lijkt steeds in

gebruik te zijn geweest als landbouwgrond. In deze zones zou archeologisch erfgoed gunstig bewaard kunnen zijn.

3.2. Afweging verder vooronderzoek

De omgevingsvergunning omvat in eerste instantie de sloop van de bestaande bebouwing. Vervolgens zal het terrein verkaveld worden in 5 nieuwe loten, georiënteerd op de bestaande Iepersestraat. Er wordt geen nieuwe interne wegenis aangelegd. De loten hebben een grondoppervlakte die varieert tussen 598m² en 751m² en worden voorzien van een open eengezinswoning, omgeven door tuingronden en verhardingen. Gezien het een verkavelingsdossier betreft, dient uitgegaan te worden van een integrale bodemverstoring over het volledige plangebied.

Het plangebied kent een verhoogde archeologische verwachting voor sites met grondsporen. Op basis van het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet met 100% zekerheid aangetoond worden. De geplande werken zijn van dien aard dat eventueel archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio ten zuidwesten van Roeselare, waarvan het archeologisch belang reeds enigszins is aangetoond. Er dient dus verder vooronderzoek te gebeuren, in een uitgesteld traject, na de sloop van de bestaande bebouwing en het verkrijgen van de omgevingsvergunning.

Bij de afweging voor het verder vooronderzoek worden alle gegevens van de bureaustudie geëvalueerd om een uitspraak te kunnen doen over de geschikte onderzoeksmethodes. In eerste instantie wordt gekeken naar de methodes met geen of weinig impact in de bodem. Deze onderzoekstechnieken vallen onder de noemer 'verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem' (landschappelijk bodemonderzoek, geofysisch onderzoek en veldkartering/metaaldetectie). Indien uit deze onderzoeken de afwezigheid van een archeologische site niet gestaafd kan worden, dient verder overgegaan te worden tot een 'vooronderzoek met ingreep in de bodem' (verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek, proefsleuven en proefputten). In het geval een archeologische site aanwezig is, dient eerst getracht te worden deze in situ te behouden. Indien dit niet mogelijk is, is een verdere opgraving noodzakelijk.

3.3. Verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

- Landschappelijk bodemonderzoek

Dit type onderzoek heeft tot doel de aardkundige opbouw en ontstaansgeschiedenis van de ondergrond en het landschap te kennen door middel van boringen of profielputten. Met deze methode kan met een minimale impact in de bodem toch heel wat informatie verkregen worden. De methode wordt binnen de archeologie vooral aangewend om het bodemkundig potentieel na te gaan voor de aanwezigheid van goed bewaarde steentijdsites.

In dit geval is het niet noodzakelijk om een landschappelijk booronderzoek uit te voeren op het terrein. Het potentieel op in situ bewaarde steentijd artefactensites wordt op basis van de archeologienota eerder laag ingeschat.

- Geofysisch onderzoek

Geofysisch onderzoek heeft tot doel om antropogene fenomenen te onderscheiden van natuurlijk sediment of om een morfologische reconstructie van het natuurlijke landschap te maken, door contrasten in elektrische, elektromagnetische en magnetische kenmerken van de ondergrond te meten. Ook kent deze methode haar nut bij het opsporen van explosieven. Onder dit type onderzoek vallen verschillende opsporingstechnieken: magnetometrie, weerstandsmeting, grondradar etc.

In dit geval is het niet zinvol een geofysisch onderzoek uit te voeren. Deze onderzoeksmethode kan dus buiten beschouwing genomen worden.

- Veldkartering en metaaldetectie

Bij veldkartering of oppervlakteprospectie wordt een visuele inspectie gedaan van het terreinoppervlak om de aanwezigheid van archeologisch vondstmateriaal, zoals aardewerk of silexartefacten, na te gaan. Metaaldetectie betreft het opsporen van metalen voorwerpen door middel van een metaaldetector. De toplaag, ca. 20cm diep, wordt hierbij afgezocht door middel van parallelle looplijnen met of zonder een bepaalde tussenafstand.

In dit geval is het niet zinvol een veldkartering en metaaldetectie uit te voeren. Wel dient bij het proefsleuvenonderzoek (cf. infra) een metaaldetector ingezet te worden ter controle van de sleuven en de grondhopen.

3.4. Verder vooronderzoek met ingreep in de bodem

- Verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek

Een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel om archeologische sites op te sporen door middel van boringen. Via de boringen kunnen begraven niveaus teruggevonden worden waarin zich bijvoorbeeld in situ steentijdartefacten kunnen bevinden. De boringen worden volgens een bepaald grid met optimale spreiding opgesteld.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet van toepassing.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Het doel van proefputten in functie van steentijd artefactensites is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt, maar statistisch representatief deel van het terrein op te graven.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet van toepassing.

- Proefsleuven en proefputten

Het doel van proefsleuven en proefputten is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van het terrein door een beperkt, maar statistisch representatief deel van het terrein op te graven. Op die manier kan er een optimale inschatting gemaakt worden van het kennispotentieel aangezien deze methode informatie verschaft omtrent verspreiding, bewaring, aard en datering van de aangetroffen archeologische sporen.

Gezien de aard van de site, de geplande werken en het archeologisch verwachtingspatroon is een verder vooronderzoek in de vorm van proefsleuven noodzakelijk om archeologische sites met grondsporen op te sporen. Het sleuvenplan, de richtlijnen en de onderzoeksvragen worden voorgesteld in het programma van maatregelen.

3.5. Beantwoording onderzoeksvragen

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?

Het plangebied bevindt zich op ca. 2,3km ten zuidwesten van het stadscentrum van Roeselare en is gelegen in een relatief landelijke omgeving, buiten de ringweg. Ook op de Ferrariskaart uit ca. 1777 is deze landelijke omgeving reeds te onderscheiden. De 'chemin d'Ipres' en de Collievijverbeek worden aangeduid ten zuiden van het terrein. Afgaande op het bochtige verloop is dit wellicht een oude loop van de weg, en dient de projectie van het terrein ietwat opgeschoven te worden naar het zuidoosten, ter hoogte van een erf met 3 losstaande gebouwen. Dit erf wordt omgeven door een boomgaard en is net ten noorden van de toenmalige weg naar Ieper gelegen. Op de Atlas der Buurtwegen uit ca. 1840 wordt het plangebied gesitueerd meteen ten zuiden van de ondertussen rechtgetrokken Iepersestraat; het voormalige bochtige verloop van de weg is nog ietwat te herkennen aan de perceelsgrenzen ten zuiden van de straat. Binnen het terrein worden langsheen deze straat twee bouwvolumes aangeduid op de locatie van de huidige bebouwing. Achter deze bebouwing zijn wellicht tuinen gelegen. Het westelijke deel van het terrein is mogelijk in gebruik als landbouwgrond. De overige 19de-eeuwse en vroeg 20ste-eeuwse kaarten geven een gelijkaardige situatie weer. Op de orthofoto's uit het einde van de 20ste eeuw is de huidige situatie te onderscheiden. Er gebeurde nog geen archeologisch onderzoek op het terrein.

- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?

De huidige bebouwing zou reeds enige impact gehad kunnen hebben op het archeologisch niveau. Dit is op basis van het bureauonderzoek alleen echter niet te achterhalen. Een deel van het plangebied bleef bovendien sinds de 18de eeuw onbebouwd. Eventuele archeologische sporen zouden in deze zone dan ook een gunstige bewaring kunnen kennen.

- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?

Niet van toepassing.

- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

De omgevingsvergunning omvat in eerste instantie de sloop van de bestaande bebouwing. Vervolgens zal het terrein verkaveld worden in 5 nieuwe loten, georiënteerd op de bestaande Iepersestraat. Er wordt geen nieuwe interne wegenis aangelegd. De loten hebben een grondoppervlakte die varieert tussen 598m² en 751m² en worden voorzien van een open eengezinswoning, omgeven door tuingronden en verhardingen. Gezien het een verkavelingsdossier betreft, dient uitgegaan te worden van een integrale bodemverstoring over het volledige plangebied.

- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?

Op basis van het bureauonderzoek alleen kan niet met zekerheid worden vastgesteld of er al dan niet een archeologische site aanwezig is binnen de grenzen van het plangebied. De kans op het aantreffen

van een of meerdere archeologische site(s) is echter niet onbestaande. Deze verwachting geldt vooral voor sites met grondsporen uit de Romeinse periode en middeleeuwen, maar ook uit andere periodes zouden archeologische sporen aanwezig kunnen zijn.

- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

Het verder vooronderzoek bestaat uit een proefsleuvenonderzoek. Hierbij worden parallelle proefsleuven aangelegd om het archeologisch potentieel voor sites met grondsporen in kaart te brengen: Zijn er archeologische sporen aanwezig? Behoren deze tot één of meerdere periodes? Daarnaast is het van belang om de verstoringsgraad in kaart te brengen: Zijn de sporen goed bewaard? Kunnen er verstoringszones afgebakend worden? Afsluitend dienen alle gegevens samen beschouwd te worden om een uitspraak te kunnen doen over het potentieel van het terrein. Hierbij wordt afgewogen of een verder onderzoek in de vorm van een opgraving noodzakelijk is over een deel van of over het volledige terrein, of kan overgegaan worden tot een vrijgave van het terrein bij de afwezigheid van archeologische sporen. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden behandeld in het programma van maatregelen.

4. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden aan de Iepersestraat 543 te Roeselare (provincie West-Vlaanderen), waarbij de oppervlakte van de betrokken percelen groter is dan 3.000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is ca. 3.170m² groot en situeert zich ten zuiden van de Iepersestraat, ter hoogte van huisnummer 543. Het terrein omvat twee perceelsdelen, waarvan het oostelijke is bebouwd met een woonhuis en enkele stallen ten westen en ten zuidoosten van de woning. Rondom de bebouwing zijn enkele verhardingen gelegen. Het noordoostelijke en zuidelijke deel van het perceel zijn in gebruik als tuingrond. Het westelijke perceel doet dienst als akker en is op heden onbebouwd.

Het plangebied bevindt zich op ca. 2,3km ten zuidwesten van het stadscentrum van Roeselare en is gelegen in een relatief landelijke omgeving, buiten de ringweg. Ook op de Ferrariskaart uit ca. 1777 is deze landelijke omgeving reeds te onderscheiden. De 'chemin d'Ipres' en de Collievijverbeek worden aangeduid ten zuiden van het terrein. Afgaande op het bochtige verloop is dit wellicht een oude loop van de weg, en dient de projectie van het terrein ietwat opgeschoven te worden naar het zuidoosten, ter hoogte van een erf met 3 losstaande gebouwen. Dit erf wordt omgeven door een boomgaard en is net ten noorden van de toenmalige weg naar Ieper gelegen. Op de Atlas der Buurtwegen uit ca. 1840 wordt het plangebied gesitueerd meteen ten zuiden van de ondertussen rechtgetrokken Iepersestraat; het voormalige bochtige verloop van de weg is nog ietwat te herkennen aan de perceelsgrenzen ten zuiden van de straat. Binnen het terrein worden langsheen deze straat twee bouwvolumes aangeduid op de locatie van de huidige bebouwing. Achter deze bebouwing zijn wellicht tuinen gelegen. Het westelijke deel van het terrein is mogelijk in gebruik als landbouwgrond. De overige 19de-eeuwse en vroeg 20ste-eeuwse kaarten geven een gelijkaardige situatie weer. Op de orthofoto's uit het einde van de 20ste eeuw is de huidige situatie te onderscheiden.

Roeselare is gelegen in Zandlemig Vlaanderen, in het Land van Roeselare Kortrijk en in het Polder-Leie Interfluvium. Het landschap kent een matig golvend karakter met de Zilverberg (ca. +38m TAW), gelegen ten zuiden van het plangebied, als hoogste punt en de valleien van de natuurlijke waterlopen, waaronder de Mandel (+18m TAW) en de Collievijverbeek (ca. +20m TAW) en het artificiële kanaal Roeselare-Leie (ca. +15m TAW) als laaggelegen locaties. Het plangebied bevindt zich net ten noorden van de vallei van de Colliebeek. Deze landschappelijke positie, op de ietwat drogere gronden, in de directe omgeving van een natuurlijke waterloop, kan interessant geweest zijn voor verschillende menselijke activiteiten in het verleden. Op bodemkundig vlak worden matig droge tot matig natte lichte zandbodems met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont verwacht. Ook kunnen bebouwde zones voorkomen.

Hoewel archeologisch onderzoek nog eerder schaars is, kwamen bij een opgraving ten zuiden van de Collievijverbeek in 2023 reeds sporen van bewoning en begraving uit de Romeinse periode, sporen van bewoning uit de volle middeleeuwen en bomkraters uit de Eerste of Tweede Wereldoorlog aan het licht. Gelijkaardige sporen zouden ook kunnen voorkomen binnen het huidige plangebied. Ook sporen

uit andere periodes zijn niet uit te sluiten. Hoewel landschappelijk goed gelegen, kent het plangebied op basis van de bodemkundige kenmerken een eerder lage verwachting voor in situ bewaarde steentijd artefactensites. Voor sites met grondsporen geldt echter wel een verhoogde verwachting. Ter hoogte van de bebouwing, waarvan de voorlopers teruggaan tot minstens eind 18de eeuw, zouden mogelijk reeds verstoringszones aanwezig kunnen zijn. De precieze impact van de bebouwing op het archeologisch niveau kan op basis van het bureauonderzoek alleen echter niet worden ingeschat. Ten zuiden van de bebouwing waren steeds tuingronden gelegen en het westelijke perceel lijkt steeds in gebruik te zijn geweest als landbouwgrond. In deze zones zou archeologisch erfgoed gunstig bewaard kunnen zijn.

De omgevingsvergunning omvat in eerste instantie de sloop van de bestaande bebouwing. Vervolgens zal het terrein verkaveld worden in 5 nieuwe loten, georiënteerd op de bestaande Iepersestraat. Er wordt geen nieuwe interne wegenis aangelegd. De loten hebben een grondoppervlakte die varieert tussen 598m² en 751m² en worden voorzien van een open eengezinswoning, omgeven door tuingronden en verhardingen. Gezien het een verkavelingsdossier betreft, dient uitgegaan te worden van een integrale bodemverstoring over het volledige plangebied.

Het plangebied kent een verhoogde archeologische verwachting voor sites met grondsporen. Op basis van het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet met 100% zekerheid aangetoond worden. De geplande werken zijn van dien aard dat eventueel archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio ten zuidwesten van Roeselare, waarvan het archeologisch belang reeds enigszins is aangetoond. Er dient dus verder vooronderzoek te gebeuren, in een uitgesteld traject, na de sloop van de bestaande bebouwing en het verkrijgen van de omgevingsvergunning.

Het verder vooronderzoek bestaat uit een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden behandeld in het programma van maatregelen.

5. Bibliografie

- Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Collievijverbeek*, geraadpleegd op 2 december 2025 op <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/waarnemingsobjecten/992110>.
- Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Glastuinbouwzone Groenestraat*, geraadpleegd op 2 december 2025 op <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/waarnemingsobjecten/983101>.
- Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Roeselaarsestraat 260*, geraadpleegd op 2 december 2025 op <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/waarnemingsobjecten/72909>.
- Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Roeselare*, geraadpleegd op 2 december 2025 op <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/13730>.
- Agentschap Onroerend Erfgoed 2025, *Veldbosstraat - glastuinbouwzone*, geraadpleegd op 2 december 2025 op <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/waarnemingsobjecten/218154>.
- <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>
- <http://www.cartesius.be/CartesiumPortal/>
- <http://www.geopunt.be/kaart>
- <http://www.ngi.be/topomapviewer/>
- <https://www.google.com/maps>

6. Bijlages

- Figurenlijst

Figuur 1 Zicht op het plangebied op een recente luchtfoto (bron: geopunt.be).....	7
Figuur 2 Zicht op het plangebied vanuit het noordoosten (bron: https://www.google.com/maps).....	8
Figuur 3 Zicht op het plangebied vanuit het noordwesten (bron: https://www.google.com/maps).....	8
Figuur 4 Uitsnede uit het ontwerpplan (bron: initiatiefnemer).....	9
Figuur 5 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).....	11
Figuur 6 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).....	11
Figuur 7 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).....	12
Figuur 8 Zicht op de bodemgebruikskaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).....	12
Figuur 9 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel ter hoogte van het plangebied (bron: geopunt.be).....	13
Figuur 10 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be).....	14
Figuur 11 Zicht op de potentiële bodemerosiekaart ter hoogte van het plangebied (bron: geopunt.be).....	14
Figuur 12 Zicht op de bodemkaart ter hoogte van het plangebied (bron: DOV).....	15
Figuur 13 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).....	16
Figuur 14 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).....	17
Figuur 15 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart: type 1 (bron: geopunt.be).....	17
Figuur 16 Uitsnede uit de Ferrariskaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).....	19
Figuur 17 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).....	20
Figuur 18 Uitsnede uit de Poppkaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).....	20
Figuur 19 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).....	21
Figuur 20 Uitsnede uit de topografische kaart van 1861 met aanduiding van het plangebied (bron: cartesius.be en NGI).....	21
Figuur 21 Uitsnede uit de topografische kaart van 1883 met aanduiding van het plangebied (bron: cartesius.be en NGI).....	22
Figuur 22 Uitsnede uit de topografische kaart van 1911 met aanduiding van het plangebied (bron: cartesius.be en NGI).....	22
Figuur 23 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).....	23
Figuur 24 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).....	23
Figuur 25 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2000-2003 (bron: geopunt.be).....	24
Figuur 26 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2025 (bron: geopunt.be).....	24
Figuur 27 Projectie van de gekende archeologische waarden in de omgeving van het plangebied op het GRB (Agentschap Onroerend Erfgoed; geopunt.be).....	25